

שארכיכים לילכת בדרכך אמת בהם,
שכחותוב (הושע יד) כי ישרים דרכיהם
וגו'.

עבשו יש לומר, ובת פהן - זו הנשמה העליונה, בתו של אברם אבינו ראשון לగרים, והוא מושך את אותה נשמה למקום עליון. מה בין פסוק שאמר ובת כהן, ולא כתוב איש? שאמר ובת כהן, ולא כתוב איש? אלא יש פהן שנקריא איש פהן, ולא כהן ממש. ועל הדרך הזה היה (איש) פהן, והיה סגן, והיה כהן גדויל, והיה כהן שאנו גדויל. כהן סתם גדויל ועליו נמאיש כהן. ועל זה יש נשמה, ויש רוח, ויש נפש.

ובת כהן כי תהיה לאיש זר - זו הנשמה הקדושה שנמשכה למקום עליון ונכנסה לתוך סתר עין החיים, וקשרות הכהן העליון נושבת וננותנת נשמות באילן הזה, פורחות שם אותן אותם נשמות ונוכחות באוצר אחר.

או לעולם, שלא יודעים בני אדם להשמר, שמושכים משיכה עם יציר הארץ, שהוא איש זר, ובת הכהן הזאת פורתה למטה ומוצאתה בנין באיש זר. ומשום שהוא רצון של אדוה, נוכחת לשם ונכפית, ולא יכול להשלט, ולא השפלה בעולם הזה. וכשיותצתה ממנה, היא בתורמת הקדושים לא תאכל, כשר כל הנשמות שהשלימו בעולם הזה. עוד יש בפסוק הזה, ובת פהן כי תהיה לאיש זר. עלובתא איה נשמה קדישא, כי תהיה לאיש זר, אך אתmeshbat, על גיורא דאתג'יר, ופרחת עליה מגן עדן באורך סתים, על בנינה דאתבני מערכה מסבא, אך הואות זו היתה לאיש זר.

בארח קשות בהוא, דכתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכיו יי' וגו'.

השתא אית למיין, ובת כהן, דא נשמה קדמאה לגיורין, ואיהו משיך, לה להאי נשמה מאתר עלאה. מה בין קרא דאמר ובת איש פהן, ובין קרא דאמר ובת כהן, ולא כתיב איש. אלא, אית פהן דאקרי איש פהן, ולא כהן ממש. ועל ארחה דא, קוה (איש) פהן, והוה סגן, והוה כהן גדול, והוה כהן דלאו איהו גדול. פהן סתם, רב ועלאה יתר מאייש פהן. ועל דא אית נשמה, (דף צ"ה ע"ב) וαιית רוחא, וαιית נפש.

ובת כהן כי תהיה לאיש זר, דא נשמה קדישא, דאתmeshbat מאתר עלאה, ועאלת לגו סתיומו דאיילנא דתמי. וכד רוחא דכהנא עלאה נשבא, וזהיב נשמותין באילנא דא, פרחין מתמן אינון נשמותין, ועאלין באוצר חד.

זוי לעלמא, דלא ידען בני נשא לאסתמרא, דקא משכין משיכו בהרי יציר הארץ, דאייהו איש זר, והאי בת כהן פרחת לחתא, ואשפתה בנינה באיש זר. ובגין דאייהו רועתא דمراה, עאלת תפן ואתביביאת, ולא יכילת לשולטאה, ולא אשטלימת בהאי עלמא. כד נפקת מגניה, היא בתורמת הקדושים לא תאכל, כשר כל נשמותין, דאשטלימוי בהאי עלמא.

זו אית בהאי קרא, ובת פהן כי תהיה לאיש זר. עלובתא איה נשמה קדישא, כי תהיה לאיש זר, אך אתmeshbat, על גיורא דאתג'יר, ופרחת עליה מגן עדן באורך סתים, על בנינה דאתבני מערכה מסבא, אך הואות לאייש זר.